

Metges de
Catalunya

19 de maig 2021

Dia Mundial del Metge de Família

VOLEM SER-HI

Ja fa més de 10 anys que la *World Organization of Family Doctors (WONCA)* va instaurar el 19 de maig com a Dia Mundial del Metge de Família. Des d'aleshores, i és ben trist dir-ho, la l'especialitat mèdica més propera a la ciutadania és manté en declivi. I el nostre país no només no queda al marge d'aquesta realitat, sinó que abandera tots els indicadors de la decadència de l'àmbit sanitari d'atenció primària.

Les retallades, primer, i la pandèmia del coronavirus, després, han donat l'estocada final a un model de medicina familiar basat en el baix cost i sostingut essencialment pel sobreesforç, la dedicació i els compromís dels seus professionals. Els resultats en els 37 anys transcorreguts des de la reforma de l'atenció primària de l'any 1984 han estat extraordinaris en termes de salut poblacional. S'ha demostrat que, gràcies a l'assistència que presten els professionals del primer nivell, ha millorat la qualitat i l'esperança de vida de les persones, i s'ha implantat un sistema de salut de prevenció, seguiment i tractament de les malalties que ha estat clau per assolir un grau de benestar social reconegut, admirat i envejat arreu del món.

Però la manca de voluntat per aprofundir en aquest model i l'abandonament progressiu de l'atenció primària per part de polítics i gestors, han enfonsat els CAP i els seus professionals. L'infrafinançament se situa a la base d'aquesta piràmide de la precarietat. Tothom reconeix que la primària no està ben dotada -ni a nivell econòmic ni de personal- i que és lluny de captar el 25% del pressupost sanitari, la xifra que l'OMS i tots els experts assenyalen com a mínima per garantir un funcionament òptim del sistema.

La factura l'han pagat, un cop més, els professionals i, molt especialment, els metges i les metgesses de família. La sobrecàrrega de les consultes; el dèficit de personal; el menyspreu dels gestors vers l'autonomia i la capacitat de decisió dels facultatius; les retallades; les baixes retribucions; la manca de reconeixement i prestigi dels professionals... Un còctel pernicios que la pandèmia -amb una tasca ingent per part de l'atenció primària que ha estat infravalorada i invisibilitzada- ha convertit en explosiu. Mai com fins ara havíem tingut tantes baixes per estrès, ansietat i depressió entre els nostres companys i companyes. Mai com fins ara la nostra salut mental havia estat tan fràgil. Estem esgotats i desbordats, i ens sentim abandonats.

Metges de Catalunya

Les possible solucions per sortir d'aquest mal pas són conegudes, però la manca de voluntat per aplicar-les també ho és. La recepta no és una altra que l'increment dels recursos econòmics i humans, la confiança en els coneixements dels professionals i la millora substancial de les seves condicions laborals i retributives.

Els metges i les metgesses de família, així com la resta d'especialitats mèdiques que treballen en l'atenció primària, volem ser-hi. Volem ser-hi ara i en el futur. Volem ser-hi per veure els nostres pacients, amb el temps i la dedicació que mereixen. Volem ser-hi perquè la nostra tasca es fonamenta en el contacte, la proximitat, la relació continuada amb els pacients... l'aproximació a l'estat de salut de les persones des de la humanitat i l'empatia.

No hem marxat. No ens hem desentès. Hi som i farem tot el possible per pal·liar les seqüeles de la pandèmia. Però exigim que d'una vegada per totes l'atenció primària sigui una prioritat real per als polítics i gestors. El moment requereix inversió i convicció perquè els professionals puguin treballar amb dignitat, amb motivació i sensació d'utilitat. La pandèmia ens ha fet conscients de la nostra vulnerabilitat i de la importància de protegir-nos i pensar en els altres. Ara s'ha de cuidar les persones que ens cuiden.

Barcelona, 19 de maig de 2021